

Cartea lui Tor

Doresc să mulțumesc maestrului Rosinecs László pentru realizarea acestei opere de mare valoare și pentru aducerea în actualitate a unui subiect deosebit de important pentru meditație și anume „Cartea lui Tor”.

Privindu-l pe Tor observăm că din adâncimea veacurilor el ne transmite un mesaj. Acesta sună astfel:

„Eu am învins, acum este rândul vostru”

Trăia odată un rabin bătrân, care înainte de a se retrage în puatitate pentru meditație, post și rugăciune și-a adunat discipolii și i-a întrebat:

„Unde credeți că se afla locuința lui Dumnezeu?”

Primul a răspuns: Dumnezeu se afla în ceruri! Dar rabinul nu a fost mulțumit

Avental doilea și-a zis: Dumnezeu era în templul din Ierusalim - dar acesta a fost distrus în anul 70 de către armata condusă de vitorul împărat Titus. Nici de astăzi data rabinul nu a fost mulțumit

Avental treilea și-a zis: După cum ne-a spus profetul nostru David - Dumnezeu este pretutindeni - în cer și pe pământ. Dar nici acum rabinul nu a fost mulțumit.

La urmă rabinul le-a spus:

„Dumnezeu locuiește acolo unde îl lăsați să intre!”
Ce o fi vrut să spună? Să nu fi avut dreptate David când a zis că Dumnezeu este pretutindeni! Firește că el avea dreptate.

Da, dacă stăm să ne gândim - și noi suntem în mai multe locuri - la serviciu, pe stradă, în magazin, la hipermarket, la expoziție! Totuși undeva locuim - și acolo îl găsim „acasă”. Atunci Dumnezeu unde locuiește oare? Și deschidem noi porțile și ușile caselor noastre pentru alți priimi înaintem să locuiască împreună cu noi?

Putem spune noi oare că ne-am deschis inimile pentru alți priimi pe Dumnezeu înaintem?

Și dacă le-am deschis, oare prăim unde îl lăsam să

pământă? Unde este limita pământă la care îi permitem să intre? Limită de la care încolo spunem:

Pământă aici! De aici încolo contet doar eu!

— Când va veni vremea când voi fi în stare să scrig!
„Doamne pământă în fața mea, cuprînde tot sufletul meu, intră în toate unghiurile sale cele mai luminoase, dar și cele mai întunecate - și - LOCUIEȘTE ACOLO!”

Acela a făcut Yov și a învins.

Atunci când vom reuși și noi - vor dispărea holocausturile, efemerentele gen Hiroshima și Nagasaki, sau de tipul 11 Sept 2001. Atunci vor dispărea războaiele, ura, deslinarea, egoismul, hoția, inflația, invidia, infidelitatea.

Toate acestea vor dispărea - deoarece și voi pierde răstul.

Atunci Pământul se va stămădui! Noi ne vom vindeca și se va deschide Maica Calea a Gloriei Divine

! - Așa cum a fost și la Yov -

Dar cum să realizăm noi aceste „încă idealuri”!

Răspunsul este unul singur:

Prin Credință și Tălmăcirea cristică!

Și acestea învățându-le mereu - Generații după generații

Și întotdeauna împreună - Pentru că doar împreună vom reuși!

Nici măcar Yov nu a reușit de unul singur!

În încheiere o să citesc o poezie din lirica norvegiană care ne spune cum trebuie să învățăm de la creația divină

Poezia se numește Încăpățâna de la toate!

ÎNVATĂ DE LA TOATE

Învată de la apă, să ai statornic drum.
Învată de la flăcări,
că toate-s numai scrum.
Învată de la umbră,
să taci și să veghezi,
Învată de la stâncă,
cum neclintit să crezi.
Învată de la pietre,
cât trebuie să spui,
Învată de la soare,
cum trebuie s-apui.
Învată de la vântul ce-adie pe poteci,
cum trebuie prin lume
de liniștit să treci.
Învată de la toate,
că toate-ți sunt surori,
să treci frumos prin viață,
cum poți frumos să mori.
Învată de la flăcări,
ce-avem de ars în noi.
Învată de la apă, să nu dai înapoi.
Învată de la umbră, să fii smerit ca ea.
Învată de la stâncă, să-nduri fortuna grea.
Învată de la păsări,
să fii mai mult în zbor.
Învată de la toate, că totu-i trecător.
Ia seamă, fiu al jertfei,
prin lumea-n care treci,
să-nveți din tot ce piere,
cum să trăiești în veci!

Din lirica norvegiană